

تولید بومی غلاف‌های حرارتی انقباضی در سال ۱۳۹۴

سیزدهم مرداد ۱۳۹۴ خط تولید غلاف‌های حرارتی انقباضی در کشور افتتاح شد. پژوهشگران شرکت‌های دانش‌بنیان کشور با مشارکت سازمان انرژی اتمی ایران در راستای خودکفایی علمی و صنعتی موفق به طراحی، ساخت، نصب و راه‌اندازی خط تولید این محصول شدند. عایق حرارتی انقباضی در سربند لوله‌های قطور انتقال آب، گاز، نفت و مواد پتروشیمی، اتصال کابل‌های فشارقوی برق و مخابراتی کاربرد دارد. ایران با تولید این محصول در کنار آمریکا، کانادا، آلمان و ایتالیا در جمع پنج‌تولیدکننده آن در جهان ایستاد.

حوالی امروز! این همه از پیدایش

نسل‌های زد، آلفا، بتا و... گفتیم، شاید غافل بودیم که یک سر ماجرا برمی‌گردد به ازدواج‌های دیر هنگام و در اصل به دیر بچه‌دار شدن ازدواج‌کرده‌ها. پیدایش نسل‌های پی در پی با مشخصات و ویژگی‌های عجیب و غریبی که جامعه‌شناسان برایشان ردیف می‌کردند و خودمان هم به چشم می‌دیدیم و تلاش برای شناخت آن‌ها و راه آمدن با خواسته‌ها و رفتارشان آن قدر دست‌پاچه‌مان کرده که سرخ‌های ماجرا را فراموش کرده‌ایم. یادمان رفته که سبک زندگی‌های امروزی و مشغله‌هایی که انسان برای خودش تراشیده عوامل اصلی فاصله‌انداختن میان سن و سال کودکان و والدینشان هستند. فاصله‌ای که آمار و ارقام تازه می‌گویند در برخی نقاط کشور ۳۵ سال را هم رد کرده است. چند روز پیش «تایناک» از قول رئیس سازمان ثبت احوال نوشت: «میانگین سن پدران ایرانی در تولد اولین فرزندشان ۳۲/۵ سال و مادران ۳۷/۶ سال است.».

■ **شیب به ظاهر ملایم**

زندگی خطر تازه به صدا در نیامده است. اگر اخبار و مطالب چند سال گذشته رسانه‌ها را مرور کنید، حرف از «ازدواج دیر هنگام»، «شکاف نسلی» و دلایل تأخیر در ازدواج جوانان را طی همه این سال‌ها می‌بینید. نوشتن از دلایل این معضلات هم البته حرف تازه‌ای نخواهد بود و همه می‌دانیم که طی سال‌های گذشته مجموعه‌ای از عوامل اقتصادی و اجتماعی دست به دست هم داده و مفهوم و کارکرد خانواده را تغییر داده و مشکلات زیادی از جمله شکاف نسلی و فاصله سنتی میان والدین و فرزندان را تشدید کرده‌اند. یعنی مسئله با حرف تازه این مطلب، رکوردشکنی «فاصله سنی» پدر و مادرهای ایرانی با نخستین فرزندشان است. گواهش اینکه براساس آمار، در چند سال اخیر میانگین سن «پدر و مادرشدن» جوانان ایرانی روبه افزایش گذاشته است. مثلاً بیای کلیش کاهش تعداد ازدواج‌ها در سال‌های ۱۳۹۸ تا ۱۴۰۳، میانگین سن پدر یا مادر شدن، هر سال افزایش یافته و برای مردان از ۳۲/۱ تا ۳۲/۳ سال و برای زنان نیز تقریباً با همین شیب از ۲۷/۴ به ۲۷/۶ سال رسیده است.

تازه‌ای‌هایی که گفتیم میانگین کشوری است و گرنه در برخی شهرهای بزرگ از جمله تهران، مردان جوان معمولاً پس از ۳۵ سالگی برای نخستین بار پدر می‌شوند و زنان جوان هم، حول و حوش ۳۰ سالگی، طعم مادر شدن را می‌چشند.

ضمن اینکه چندسار آمار گفته شده در بالا بیانگر واقعیت و همه‌اتفاقی که سال‌ها ست دارد در کشورمان می‌افتد نیست. اصل ماجرا کاهش شدید فرزندآوری و مشکلات جمعیتی است که چند سال است درباره آن هشدار داده می‌شود.

یک نگاه مختصر به تفاوت آمار و ارقام زاد و ولد در چهار سال گذشته همه‌ما را متوجه بحرانی که در حال شکل گرفتن است خواهد کرد: «در سال ۱۳۶۵، ۱۰ میلیون زن متأهل و در سن باروری داشتیم که ۲ میلیون فرزند به دنیا آوردند، اما در سال گذشته (۱۴۰۳) با وجود ۱۶ میلیون زن متأهل ایرانی و در سن

علم و زندگی

آوازخوان یخی با صدای کودکانه

فُک پلنگی، با آن دندان‌های تیز و هیکل ترسناکش، شاید یکی از شکارچیان خطرناک جنوبگان باشد، اما وقتی به زیر آب می‌رود، صدایی از او بلند می‌شود که نرم و لطیف است؛

درست مثل لالایی‌ای که برای خواباندن کودک زمزمه می‌شود. دانشمندان دانشگاه نیو ساوت ولز با گوش سپردن به صد‌ها نمونه از آوازهای این فک‌ها فهمیده‌اند که این نغمه‌ها حس‌آب‌شده، تکرارشونده و منظم است. مثل ترانه‌هایی که بچه‌ها یاد می‌گیرند و با ریتمش دست می‌زنند و پا می‌کوبند. هر فک نر هم سبک و سیاق خودش را دارد؛ انگار برای خودش امضایی دارد که با آن هم رقیبان را از میدان به در می‌کند و هم دل ماده‌ها را می‌برد. این آوازها آن قدر دقیق و منظم‌اند که شاید کمی تکنواخت به نظر برسند، همین نظم موجب می‌شود میان انبوه یخ‌ها و سکوت سرد قطب، صدا بهتر شنیده شود.

باروری فقط ۹۷۹ هزار فرزند به دنیا آمدند!».

■ **درک متقابل**

افزایش فاصله سنی والدین با فرزندان اولشان، در شرایطی رخ می‌دهد که نسل جدید به طور طبیعی با سرعتی بسیار بیشتر از گذشته در حال فاصله گرفتن فرهنگی و اجتماعی از نسل‌های پیشین است. این دوگانگی – هم افزایش شکاف سنی و هم شتاب تغییرات اجتماعی – می‌تواند تأثیرات عمیقی بر ساختار خانواده و روابط بین‌نسلی داشته باشد. گزارش تازه رئیس سازمان ثبت احوال نشان می‌دهد نفع‌تها سن ازدواج در حال افزایش است (۲۸/۴ سال برای مردان و ۲۴/۱ سال برای زنان در ازدواج اول)، بلکه فاصله ازدواج تا تولد فرزند اول هم به ۴/۳ سال رسیده است.

این ارقام نشان می‌دهد مردان و زنان امروزی در مقایسه با نسل‌های گذشته، دیرتر پا به مرحله والدینی می‌گذارند. این تأخیر، در ظاهر و به تنهایی مسئله‌ساز به نظر نمی‌رسد، اما وقتی با تغییرات سریع فرهنگی، اجتماعی و فناوریانه همراه می‌شود، خطر ایجاد شکاف عمیق‌تر میان نسل‌ها را تشدید می‌کند.

والدینی که در دهه‌های ۶۰ و ۷۰ شمسی متولد شده‌اند، جهان را پیش از گسترش اینترنت و شبکه‌های اجتماعی تجربه

اوقات شرعی به افق مشهد

اذان ظهر	غروب خورشید
۱۱/۳۸	۱۸/۳۴
اذان مغرب	نیمه شب شرعی
۱۸/۵۴	۲۲/۴۹
اذان صبح فردا	طلوع فردا
۳/۰۵	۴/۴۱

اذان ظهر	غروب خورشید
۱۲/۱۰	۱۹/۰۶
اذان مغرب	نیمه شب شرعی
۱۹/۲۵	۲۳/۲۳
اذان صبح فردا	طلوع فردا
۳/۴۰	۵/۱۵

دوشنبه ۱۳ مرداد ۱۴۰۴ ■ ۱۰ صفر ۱۴۴۷ ■ ۴ آگوست ۲۰۲۵ ■ سال سی و هشتم ■ شماره ۱۰۷۰۹

زوج‌هایی که کمی مانده به ۴۰ سالگی برای نخستین بار فرزنددار می‌شوند

پیروالدین!



کرده‌اند، در حالی که فرزندان‌شان از ابتدا در دنیایی دیجیتالی و پرسرعت بزرگ می‌شوند. این تفاوت در تجربه زیسته، درک متقابل را دشوار می‌کند. والدین ممکن است نتوانند با

چالش‌های جدید فرزندپروری – مانند مدیریت حضور آنلاین کودکان در شبکه‌های اجتماعی یا درک دغدغه‌های روانی نسل جدید – کنار بیایند. از طرف دیگر، فرزندان هم ممکن است ارزش‌ها و سبک زندگی والدین خود را متعلق به گذشته ببینند و احساس کنند که درک نمی‌شوند.

■ **مصائب کهنسالی**

روی دیگر سکه هم هست! افزایش سن والدین هنگام تولد فرزند، به معنای آن است که آن‌ها به جای دوران پرانرژی جوانی، در میانسالی با مسئولیت‌های سنگین تربیت کودکانی

پرانرژی روبه‌رو می‌شوند. در حالی که خودشان دارند با برخی محدودیت‌های جسمی، روحی و روانی میانسالی دست و پنجه نرم می‌کنند یا تن به فشارهای شغلی و سبک زندگی امروزی داده‌اند. در این حالت، پدراول و مادراول‌های عصر جدید، دیگر آن پدر و مادر بالنگیزه، بالانرژی و سرحال نیستند که تاب تحمل همه وظایفشان را داشته باشند. آن‌ها «پیروالدین» خسته و کم‌حوصله‌ای هستند که در اولین فرصت تربیت و بزرگ کردن فرزندشان را به دیگران، رسانه‌ها و نظام تعلیم و

صاحب امتیاز: مؤسسه فرهنگی قدس
وابسته به آستان قدس رضوی
مدیرعامل و مدیر مسئول: علی یعقوبی
سرمدیر: سید محسن اسدی

● پیامک: ۳۰۰۴۵۶۷
 ● ارتباطات مردمی: ۳۷۶۱۰۰۸۶ (۰۵۱)
 ● امور مشترکین: ۳۷۶۱۸۰۴۴-۵ (۰۵۱)
 ● روابط عمومی: ۳۷۶۶۴۵۸۷ (۰۵۱)
 ● نمایر سردبیر: ۳۷۶۱۰۰۸۷ - ۳۷۶۸۴۰۰۴ (۰۵۱)
 ● سازمان آگهی‌ها: ۳۷۶۲۸۲۰۵ - ۳۷۰۰۸۸ (۰۵۱)
 ● فاکس: ۳۷۶۱۰۰۸۵ (۰۵۱)
 ● سفارشات چاپی: ۳۷۶۷۶۵۹۶ (۰۵۱)
 ● چاپ مشهد: مجتمع چاپ و نشر قدس
 ● چاپ همزمان تهران: چاپخانه جام‌جم

مجازآباد

ملکه آسمان‌ها

از آن اختراعات شگفت‌انگیزی که آدم را انگشت به دهان می‌گذارد، یکی همین هواپیماست. بگذریم از اینکه چطور چنین جسم عظیمی بی هیچ طناب یا یرسمانی از زمین بلند می‌شود و در آسمان معلق می‌ماند، همین که می‌تواند گروه‌بزرگی از انسان‌ها را همزمان از نقطه‌ای به نقطه‌ای دیگر منتقل کند، خود شگفتی است. حالا در میان صدها مدل هواپیمایی که تا امروز ساخته شدند، برخی از آن‌ها نه فقط به‌خاطر طراحی یا فناوری‌شان، بلکه به‌واسطه نقش مهمی که در تاریخ هوانوردی ایفا کرده‌اند، جایگاهی ویژه یافته‌اند و نامشان با احترام و گاهی با حال و هوایی نوستالژیک بر زبان می‌آید. یکی از این نمونه‌ها، بی‌تردید بوئینگ ۷۴۷ است؛ همان ملکه افسانه‌ای آسمان‌ها. این هواپیما در سال ۱۹۷۰ با طراحی منحصر به فرد و دو طبقه معروفش وارد عرصه هوانوردی شد و انقلابی در سفرهای دوربرد به وجود آورد. ظرفیت ۳۴۶ مسافر و برد بیش از ۸ هزار و ۵۰۰ کیلومتر، آن را به گزینه‌ای قابل دسترس و محبوب برای میلیون‌ها مسافر تبدیل کرد. اما این روزها بیشتر مدل‌های بوئینگ ۷۴۷ به دلیل سن بالا، مصرف زیاد سوخت و چالش‌های تأمین قطعات بازنشسته شده‌اند و جای خود را به هواپیماهای مدرن تر داده‌اند.

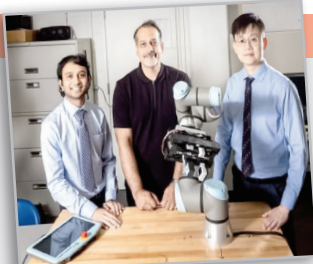


با این حال، جالب است بدانید که یکی از نخستین مدل‌های این خانواده، «بوئینگ ۷۴۷-۱۰۰»، با بیش از ۵۰ سال سن، هنوز در ایران پرواز می‌کند. این هواپیما در سال ۱۹۷۰ به شرکت آمریکایی TWA تحویل داده شد و بعدها، پیش از تشدید تحریم‌ها، به ایران رسید. اکنون تنها هواپیمای فعال از این مدل در جهان محسوب می‌شود. راز پرواز این پرندۀ سالخورده در آسمان، دو عامل است: اول تغییر کاربری به نظامی که آن را از بازنشستگی نجات داد و دوم مهندسی داخلی پیشرفته که با وجود تحریم‌ها، توانسته قطعات را بازسازی و مهندسی معکوس کند. نگهداری از چنین هواپیمای قدیمی‌ای، بدون پشتیبانی رسمی و قطعات اصلی آسان نیست، اما ایران با تکیه بر دانش فنی و منابع جایگزین، آن را زنده نگه داشته است. امروز این «ملکه پا به سن گذاشته» نمادی از ایستادگی، چالش‌پذیری و هنر مهندسی است.

ردیاب زخم

تعویض‌های دردناک پانسمان، نگرانی‌های همیشگی درباره عفونت و تماس‌های مکرر با زخم، جزو آن مراحل ناخوشایند درمان‌اند که نه فقط بیمار؛ بلکه پرستار و پزشک را هم خسته می‌کنند.

اما پژوهشگران دانشگاه RMIT در استرالیا، گجت پوشیدنی تازه‌ای طراحی کرده‌اند که بدون نیاز به باز کردن پانسمان، روند درمان زخم را زیر نظر می‌گیرد. این دستگاه کوچک و چندبار مصرف، به بلوتوث و حسگرهایی برای سنجش pH، التهاب، مجهر است؛ یعنی بدون تماس مستقیم با زخم، می‌توان فهمید درون پانسمان چه می‌گذرد. برخلاف باند‌های معمولی یا حسگرهای یک‌بار مصرف، این ابزار با بدین سازگار است، زبانه پزشکی تولید نمی‌کند و روی بخش‌های خمیده بدن مثل بازو هم به خوبی می‌چسبد. فعلاً در مرحله آزمایشگاهی است، اما نتایج اولیه نویدبخش‌اند و اگر به تولید انبوه برسد، قیمت هر واحدش ممکن است به کمتر از ۵ دلار برسد.



پوست رباتیک فوق‌سریع

ربات‌ها تو خیلی از کارها دقیق و سریع‌اند، اما وقتی پای حس لامسه وسط می‌آید، هنوز از انسان عقب‌اند. این هم شاید تا امروز بزرگ‌ترین نقطه ضعفشان بوده است. ولی حالا پژوهشگران

دانشگاه بوفالو با همکاری احسان اصفهانی، پژوهشگر ایرانی، پوست رباتیکی ساخته‌اند که حتی از پوست انسان هم سریع‌تر واکنش نشان می‌دهد! این پوست از نوعی پارچه الکترونیکی ساخته شده و می‌تواند فشار، لغزش و حرکت را در لحظه تشخیص بدهد؛ آن هم با سرعتی باورنکردنی، بین ۷۶/۰ تا ۳۸۱ میلی‌ثانیه؛ یعنی حتی از حسگرهای طبیعی بدن ما هم تندتر. در یکی از آزمایش‌ها، رباتی که به این پوست مجهز بود، توانست سُر خوردن یک روزه را احساس کند و بدون اینکه لهش کند، محکم‌تر نگهش دارد. همین یک توانایی ساده، در آینده می‌تواند جراحی‌های ظریف، ساخت اندام‌های مصنوعی هوشمند و همکاری بین انسان و ربات را کاملاً متحول کند.



فراخوان مناقسه عمومی یک مرحله ای امور خدمات عمومی و پشتیبانی

دانشگاه نیشابور در نظر دارد، مناقسه عمومی امور خدمات عمومی و پشتیبانی به صورت حجمی را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت بر گزار کند. تمام مراحل بر گزاری مناقسه از دریافت اسناد مناقسه تا ارائه پیشنهاد مناقسه گران و باز گشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقسه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را برای شرکت در مناقسه محقق سازند. تاریخ انتشار مناقسه در سامانه تاریخ ۱۳/۰۵/۱۴۰۴ است.

مهلت زمانی در یافت اسناد مناقسه از سایت ساعت ۱۹ روز شنبه تاریخ ۱۸/۰۵/۱۴۰۴

مهلت زمانی ارائه پیشنهاد: ساعت ۱۹ روز سه شنبه تاریخ ۱۸/۰۵/۱۴۰۴

زمان بازگشایی پاکت ها: ساعت ۹ صبح روز چهارشنبه تاریخ ۲۹/۰۵/۱۴۰۴

– داشتن گواهینامه صلاحیت ایمنی پیمانکاران الزامی است.
– سپرده شرکت در مناقسه مبلغ ۵,۷۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال است.
– سایر موارد در شرایط تسلیم و ارائه پیشنهاد درج شده است.

• اطلاعات تماس دستگاه مناقسه گذار برای دریافت اطلاعات بیشتر درخصوص اسناد مناقسه و ارائه پاکت های الف
نشانی: استان خراسان رضوی – شهرستان نیشابور – انتهای بلوار ادیب دوم – بلوار نظام الملک – دانشگاه نیشابور – دفتر امور اداری
تلفن: ۰۵۲۸۱-۴۳۳۰۵۲۸۱ – ۰۵۱-۹۱۵۳۵۲۷۳۹ کد پستی: ۹۳۱۹۷۷۴۴۴۶

دانشگاه نیشابور